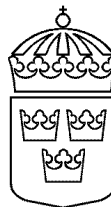

Regeringskansliet

Faktapromemoria 2006/07:FPM117

Direktiv om försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)

Finansdepartementet

2007-09-05

Dokumentbeteckning

KOM (2007) 361 slutlig

Förslag till nytt direktiv om rätten att etablera och driva verksamhet med försäkring och återförsäkring

SEK (2007) 870

SEK (2007) 871

Sammanfattning

Den 10 juli 2007 lade kommissionen fram ett direktivförslag

inom ramen för arbetet med att ta fram nya solvensregler för försäkringsföretag (Solvens II). Förslaget är utarbetat utifrån Lamfalussy-modellen, med ramdirektiv på nivå 1 och genomförandebestämmelser på nivå 2. Direktivet består dels av övergripande principer för ett nytt solvensregelverk för skade- och livförsäkring, dels av en konsolidering av tretton befintliga direktiv inom skade-, liv- och återförsäkring. I konsolideringen av befintliga direktiv ska inte ingå några materiella förändringar.

Det nya regelverket är omfattande (371 sidor) och innehåller många delar. Ett övergripande syfte med Solvens II är att skapa en mer framåtblickande och riskorienterad reglering som tar sin utgångspunkt i företagets verksamhet som helhet och som baseras på en i högre utsträckning

förebyggande tillsyn. Ett annat syfte är att ytterligare harmonisera försäkringsregleringen inom EU så att samma konkurrensmöjligheter skapas för försäkringsföretag i olika medlemsländer. Utgångspunkten är att skydda försäkrings- och förmånstagarna och få ökad stabilitet på marknaden. Solvenssystemet ska vara utformat på ett sådant sätt att det skapas incitament för försäkringsföretagen att mäta sina risker och hantera dem på ett ändamålsenligt sätt.

Regeringen är positiv till förslaget om reformering av solvensreglerna samt konsolideringen av befintliga direktiv. Den föreslagna solvensregleringen ligger i linje med det svenska arbetet för en högre grad av riskkänslighet och proaktiv tillsyn inom försäkringsområdet, på sätt som redan har skett inom bankområdet

1 Förslaget

1.1 Innehåll

Behovet av en mer genomgripande reformering av solvensreglerna har uppstått i anledning av främst utvecklingen av de finansiella marknaderna. Direktivförslaget har tagits fram av kommissionen inom ramen för Lamfalussyprocessen i samråd med medlemsstaterna genom Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och utifrån de råd som lämnats av CEIOPS och övriga intressenter. Hela Solvens II-projektet utgör en mer omfattande översyn än den uppdatering som tidigare gjorts av vissa solvensregler utifrån FSAP (Financial Services Action Plan). Den samtidiga konsolideringen av direktiven är en del av kommissionens "Better Regulation" initiativ och syftar till att förenkla regelverket.

Reformeringen av solvensreglerna tar sin utgångspunkt i den s.k. aktsamhetsprincipen ("Prudent person principle"), vilken introducerades i tjänstepensionsdirektivet från 2003 (2003/41/EG). Genom principen förespråkas mer övergripande principer för hur förvaltningen av försäkringsföretagens medel bör vara anordnad, i motsats till dagens strikt utformade placeringsregler. Vidare genomsyrar den s.k. proportionalitetsprincipen - att tolkningen och implementeringen av kraven ska stå i relation till företagets storlek och betydelse på marknaden - hela förslaget. Det finns även en målsättning att undvika "regelarbitrage" (d.v.s. att företagen väljer verksamhetsform efter de regler som därigenom blir

gynnsammast) genom att regleringen utformas på likvärdigt sätt som inom andra finansiella sektorer.

2006/07:FPM117

Ansatsen för solvensregleringen är ny genom krav på att analysera hela balansräkningen utifrån en "economic total balance sheet approach", för att täcka in hela företagets verksamhet och risker. Det tillkommer också nya krav på kvalitativ analys och marknadsdisciplin. Att mer riskkänsliga kapitalkrav föreslås införas fordrar mer sofistikerade metoder för att beräkna riskerna, vilket också medför tekniskt avancerade och detaljerade regler.

Strukturen i Solvens II följer de tre pelare som använts vid reformeringen av kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut och värdepappersföretag (Basel II). Fördelarna med ett sådant angreppssätt anges vara att det åstadkoms en koppling mellan kvantitativa regler (första pelaren), kvalitativa bedömningar (andra pelaren) och marknadsdisciplin (tredje pelaren).

Företag (oavsett formen) med årliga premieintäkter understigande 5 meur undantas från solvensregleringen enligt förslaget. De företag som därmed undantas får dock välja att ändå tillämpa reglerna.

Pelare I – kvantitativa regler

I Solvens II frångår man den nuvarande regleringen om försiktig värdering. Samtliga tillgångar och skulder ska istället värderas realistiskt i syfte att uppnå objektivitet och jämförbarhet mellan försäkringsföretag. Reglerna för skuldtäckningstillgångar, som ska gälla för samtliga tillgångar, ska ta sin utgångspunkt i aktsamhetsprincipen i stället för de nuvarande strikta kvantitativa placeringsreglerna.

Utgångspunkten i förslaget är att försäkringsföretagen ska ha kapital som kan täcka betydande oförväntade förluster. En viktig del i solvensregleringen blir därför att ange krav på vilket kapital företagen måste hålla. I Solvens II införs två olika kapitalkrav där den lägre nivån, minimikapitalkravet (MCR), är ett absolut krav för fortsatt verksamhet medan solvenskapitalkravet (SCR) syftar till en mer förebyggande tillsyn genom att tillsynsmyndigheten ska få en tidigare signal om problem i företaget. För MCR har utgångspunkten varit den att det bara ska finnas en metod för dess beräkning som är enklare och beaktar de grundläggande riskerna. För SCR föreslås dock alternativa beräkningsmodeller.

De föreslagna reglerna separerar kapitalet i tre kategorier (Tier 1-3) baserat på en rad kvalitativa krav på dess egenskaper. Endast kapital inom balansräkningen som är Tier 1 eller 2 får användas för att möta MCR.

2006/07:FPM117

Pelare II – kvalitativa krav och tillsyn

Syftet med den andra pelaren är att som komplement till de fastställda kvantitativa beräkningarna, analysera kapitalbehovet i det enskilda företaget i relation till dess risker. Företagen åläggs krav på att analysera riskerna förknippade med sin verksamhet och mot bakgrund av resultatet utvärdera SCR. Tillsynen ska eftersträva att identifiera företag vilkas finansiella ställning, organisation, riskhantering etc. är sådan att deras riskprofil är högre än vad beräkningarna av SCR i pelare I motsvarar och tillsynsmyndigheten kan komma att bl.a. kräva höjt solvenskapital i det företaget. Ökad harmonisering av tillsynen generellt, och i synnerhet gemensamma standarder och metoder för validering av interna modeller, är av central betydelse i pelare II.

Pelare III – marknadsdisciplin

För att skapa marknadsdisciplin och därigenom ytterst förbättra stabiliteten i försäkringsföretagen, införs krav på harmoniserad rapportering till tillsynsmyndigheterna och krav på offentliggörande av information till marknaden. Försäkringsföretagen åläggs också att beskriva sina interna system för riskhantering, i synnerhet om en intern modell för beräkning av SCR tillämpas.

Försäkringsgrupper

En viktig reform avser reglerna för, och tillsynen över, försäkringsgrupper där direktivet ger möjlighet för företagen att ansöka om att tillsyn i huvudsak ska ske på gruppnivå samt att beakta diversifieringseffekter mellan soloföretagen ingående i gruppen vid bestämmande av SCR.

1.2 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Försäkringsrörelse kan rättsligt bedrivas i form av försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller understödsförening. Försäkringsbolagens verksamhet regleras i försäkringsrörelselagen (1982:713), FRL, medan

bestämmelser för understödsföreningar finns i lagen (1972:262) om understödsföreningar, UFL. Båda lagarna innehåller såväl associationsrättsliga regler som bestämmelser för den särskilda verksamhet som drivs i försäkringsföretag, däribland solvensregler. Reglerna om koncession i FRL avser såväl skade- och livförsäkring som återförsäkring. Kompletterande regler till FRL finns i försäkringsrörelseförordningen (1982:790) och i föreskrifter meddelade av Finansinspektionen. Utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut regleras i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige (LUFT). För försäkringsrörelse finns vidare särskilda redovisningsregler i lagen (1995:1569) om årsredovisning i försäkringsföretag (ÅRFL), med kompletterande föreskrifter av Finansinspektionen.

De nya solvensreglerna i kommissionens direktivförslag och tillhörande genomförandebestämmelser kräver ändring i den nuvarande regleringen i FRL, UFL, LUFT och tillhörande förordning och föreskrifter. Däremot berörs inte redovisningsreglerna eftersom någon harmonisering med dessa inte förväntas komma till stånd inom ramen för Solvens II.

1.3 Budgetära konsekvenser

Avsikten när regelverket träder i kraft är att kostnaden för prövning av försäkringsföretagens interna modeller ska betalas direkt av företagen, i likhet med vad som gäller för kapitaltäckningsregelverket. Av kommissionens konsekvensanalys ("Impact Assessment Report") framgår att några direkta effekter på EU-budgeten inte är att vänta med anledning av direktivet.

2 Ståndpunkter

2.1 Svensk ståndpunkt

Regeringen har varit mycket positiv till Solvens II- projektet och välkomnar såväl reformeringen av solvensreglerna som konsolideringen av nämnda befintliga direktiv på försäkringsområdet. I linje med anpassningen av reglerna inom bank, prioriterar regeringen arbetet med att uppnå en högre grad av riskkänslighet och proaktiv tillsyn inom försäkring.

Lamfalussyprocessen

Regeringen förordar på detta område starkt Lamfalussyprocessens ordning, då regleringen är omfattande och tekniskt komplicerad. De tekniska kraven kommer att behöva anpassas i takt med utvecklingen på marknaden.

Grundläggande principer och harmonisering

Regeringen är generellt positiv till de principer som Solvens II vilar på, såsom aktsamhetsprincipen, proportionalitetsprincipen och de tre pelarna från Basel II. Det är dock viktigt att de grundläggande skillnader som finns mellan försäkring och bank tillåts påverka utformningen av Solvens II..

Pelare I – kvantitativa regler (Title I, Chapter VI)

Regeringen stöder ansatsen att utvidga dagens solvensregler till att omfatta hela balansräkningen. Regeringen är positiv till förslaget att de försäkringstekniska avsättningarna ska värderas realistiskt, vilket i dagsläget medför att solvensreglerna skiljs från redovisningsreglerna. Hänsyn måste dock tas till den kommande utvecklingen av redovisningsreglerna för att undvika dubbla kostnader för företagen.

Regeringen anser i likhet med förslaget att aktsamhetsprincipen bör genomsyra placeringsreglerna för tillgångarna så att de kvantitativa restriktionerna i princip utgår. Därmed uppnås överensstämmelse med regleringen för tjänstepensionsinstitut, vilket är en viktig svensk prioritering (se nedan).

I syfte att undvika subjektivitet i bedömning av kapitalkravet bör standardmetoden för SCR utformas på sätt att de väsentliga riskerna fångas. Det bör även utvecklas gemensamma metoder för valideringsprocessen av interna modeller. Regeringen ser dock positivt på den begränsade möjligheten för mindre företag att använda en förenklad standardmetod för beräkning av marknadsrisker. I dessa delar är regeringens ståndpunkt i linje med förslaget.

Regeringen är positiv till utvecklingen av en s.k. tillsynstrappa i förslaget, med olika ingripandenivåer i tillsynen för SCR respektive MCR. En förutsättning för detta är dock att det finns ett utrymme för ingripande mellan de två kapitalkraven.

Pelare II – kvalitativa regler och tillsyn (Krav på tillsyn i Title I, Chapter III och krav på försäkringsföretag i Chapter IV)

De kvalitativa reglerna i kombination med olika ingripandenivåer ser regeringen som ett centralt komplement till de kvantitativa reglerna. Här är det viktigt att värna om SCR:s funktion som en tidig signal till ingripande och den s.k. tillsynstrappan som ska ge möjlighet till flera olika åtgärder innan situationen är så pass allvarlig att verksamheten måste upphöra.

Kraven på styrning och intern kontroll i företagen är ett annat viktigt område där regeringen instämmer med förslaget att det bör finnas såväl en oberoende internrevision som en riskhanteringsfunktion, men arbetet kan utföras av företaget själv eller vara föremål för outsourcing.

Principiellt anser regeringen att reglerna i direktivet bör riktas mot försäkringsföretagen, tillsynsmyndighetens roll bör generellt vara granskande.

Pelare III – marknadsdisciplin (Title I, Chapter IV, Section 3)

Vad det gäller kraven i pelare III om offentliggörande av information, tillhör regeringen den grupp som förordar utförliga krav i syfte att verkligen uppnå marknadsdisciplin och därmed att även känsliga uppgifter, som add-ons, väsentliga överträdelser av SCR och samtliga överträdelser av MCR, ska offentliggöras. Regeringen ser inget motargument i att det kan påverka företagets möjligheter att skaffa nytt kapital eller att tillsynsmyndigheten ska konsulteras före dess att informationen publiceras.

Särskilda frågor för svenskt vidkommande

Konsolideringsfonden (Own funds och Surplus funds, Title I, Chapter VI , Section 2 och Section 3)

Det är av stor vikt för Sverige att s.k. surplus funds (i Sverige konsolideringsfonden) fortsättningsvis får räknas som kapital och ingå i

primärkapitalet för icke-vinstutdelande livförsäkringsbolag¹, i likhet med dagens hantering. Det svenska systemet med konsolideringsfond innebär att endast åtaganden som är garanterade till försäkringstagarna räknas in i den försäkringstekniska skulden. Om avkastningen överstiger garantin resulterar det i uppbyggande av en konsolideringsfond som behandlas som eget kapital till dess att slutlig fördelning sker till försäkringstagarna. Hanteringen har emellertid ifrågasatts av en rad medlemsländer mot bakgrund av att Solvens II utgår ifrån att inte bara garanterade, utan även förväntade, åtaganden ska ingå i de försäkringstekniska avsättningarna medan osäkerheten ska täckas av kapital. Kommissionen har i linje med detta uttryckt kritik mot surplus funds på ett konceptuellt plan då stora delar av fonden förväntas betalas ut till förmånstagarna, men de föreslår att hanteringen i nuvarande solvensregler ska bibehållas.

Mot bakgrund av att konsolideringsfonderna utgör en betydande andel av kapitalet i de svenska livförsäkringsbolagen och att det skulle medföra att flera bolag skulle få svårt att uppfylla solvenskraven av att räkna in dessa i avsättningarna/skulden, är det betydelsefullt för Sverige och även några andra medlemsstater att undantaget bibehålls. I samarbetet med dessa andra medlemsländer har regeringen förespråkat en generell skrivning i direktivet, i syfte att täcka in vissa tekniska olikheter mellan de nationella systemen.

Överensstämmelse med reglerna för tjänstepensionsinstitut

Mot bakgrund av att Sverige valt att utnyttja optionen i tjänstepensionsdirektivet (2003/41/EG) om att tillämpa direktivet även på livbolagens tjänstepensionsverksamhet samt att det dessutom finns specifika hänvisningar till nuvarande solvensregler för livförsäkringsföretag i tjänstepensionsdirektivet, anser regeringen att tjänstepensionsdirektivet och Solvens II bör harmoniseras fullt ut. Regeringen kommer dock inte att driva denna fråga särskilt i höstens förhandlingar i rådsarbetgruppen om Solvens II utan i stället bevaka utvecklingen av frågan dels inom ramen för den översyn av tjänstepensionsdirektivet som kommissionen ska genomföra under 2008.

Konsolidering av befintliga försäkringsdirektiv

I konsolideringsarbetet av befintliga direktiv har medlemsländerna kommit överens om att inte genomföra några materiella förändringar. Regeringen vill

¹ I vinstutdelande bolag måste motsvarande avsättningar däremot göras för sk. villkorad återbäring.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Det finns ett brett stöd bland medlemsstaterna för behovet och betydelsen av nya riskkänsliga och ytterligare harmoniserade solvensregler i syfte att uppnå en mer ändamålsenlig och stabil reglering. Däremot råder på grundläggande områden delade meningar om hur detta på bästa sätt ska uppnås, hur avvägningen mellan reglering på nivå 1 kontra nivå 2 ska se ut samt vilka särintressen som bör tillvaratas. Grundläggande principer där skiljelinjen åskådliggörs är grad av riskkänslighet, krav på offentliggörande av information, utformning av SCR och tillsyn på gruppnivå. Synen på riskkänslighet genomsyrar medlemsstaternas syn på metoderna för beräkning av försäkringstekniska avsättningar respektive SCR och MCR, aktsamhetsprincipen för placeringar samt kraven i pelare II.

Särskilt om grupp-tillsyn

För att uppnå en reformering av solvensreglerna som främjar harmonisering och konkurrens på den inre marknaden, finns som redan nämnts ett behov av att se över reglerna för tillsyn av försäkringsföretag (koncerner) med verksamhet i flera medlemsländer. Frågan handlar som ovan nämnts primärt om i vilken utsträckning företagen på grupp-nivå respektive i de enskilda dotterbolagen ska få tillgodoräkna sig diversifieringseffekter i kapitalkravet och är den mest kontroversiella delen i förslaget. Vidare diskuteras ansvarsfördelningen mellan tillsynsmyndigheterna, i linje med krav på ökad harmonisering av tillsyn men med beaktande av hemlandsmyndighetens behov av kontroll. Som redan nämnts finns i princip inte någon konsekvensanalys eller empirisk information om förväntade effekter av förändringarna av grupp-tillsynen, varför detta kan bli en stor fråga i förhandlingarna.

Kommissionens förslag är i linje med flera av de ”större” ländernas önskemål vilka står närmast branschens krav på att få beakta diversifieringseffekter. En rad medlemsländer har dock adresserat sin kritik – vilken främst avser att överlåta ansvaret för kapitalkravet till ett annat lands myndighet – i ett gemensamt brev till kommissionen.

Sverige tillhör kompromissnationerna som vill att hemlandsmyndigheten ska bibehålla en del av tillsynen över solvenskapitalkravet och att det –

åtminstone som en övergångsregel – ska krävas att moderbolaget håller kapital eller tecknar garantier motsvarande den diversifieringseffekt som dotterbolaget får tillgodoräkna sig.

2006/07:FPM117

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Med tanke på att kommissionens förslag är så pass färskt, saknas än så länge yttranden från Europaparlamentet. Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén eller ECB har hittills inte publicerat någon kommentar. Kommissionens expertgrupp för konsumentfrågor (FIN-USE) har uttalat att den är generellt positiv till en modernisering av solvensreglerna men betonar att konsumentfrågorna hittills belysts endast i liten utsträckning och lyfter fram risken för negativa effekter för konsumenternas valmöjligheter till följd av konkurrensfördelen som de menar uppstår för stora företag med tekniskt omfattande regler.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Under arbetet i kommissionsarbetsgruppen har ett mycket nära samarbete etablerats med Finansinspektionen (FI) och Sveriges Försäkringsförbund i syfte att lyfta fram särskilda svenska ståndpunkter.

Finansinspektionen

FI är positiv till reformeringen av solvensreglerna och stödjer direktivförslaget i de delar detta är i linje med CEIOPS råd. Generellt betonar FI att utgångspunkterna om transparens och förbättrad riskhantering i Solvens II bör vidmakthållas. På två områden har FI specifikt drivit en viss linje. Det gäller den s.k. cost-of-capital-metoden för beräkning av riskmarginalen i de försäkringstekniska avsättningarna och att konsolideringsfonden ska få räknas som primärt kapital.

FI stödjer en effektivisering av grupp tillsynen och grupprapporteringen men de anser att påverkan av att beakta diversifieringseffekter och friare allokering av kapital inom en grupp inte är tillräckligt analyserade, särskilt inte i en krissituation. Därtill kräver FI förtydligande av hur framförallt analysen i pelare II är avsedd att fungera vid grupp tillsyn. FI påpekar att kommissionens förslag i detta avseende innebär olikheter i förhållande till kapitäl täckningsdirektivet inom banksektorn.

Vidare har FI framfört synpunkter på utformningen av enskilda artiklar där bl.a. kan nämnas problemet med värderingsregler inom Solvens II som skiljer sig från redovisningen. Riskerna med olika rapporteringssystem, kostnaderna för företagen och behovet av likformighet för tillsynsmyndigheterna och intressenter på marknaden, anser FI starkt talar för gemensamma regler. Eftersom reglerna från IASB idag är preliminära är det dock svårt att veta om Sverige kommer att vilja acceptera dem i alla delar. Tekniskt förordar FI att låta Solvens II-reglerna följa endera redovisningsdirektiven eller IFRS. Redovisningsdirektiven kan då vid behov ändras inom EU.

Sveriges Försäkringsförbund

Sveriges Försäkringsförbund är mycket positivt till kommissionens förslag och ställer sig bakom de grundprinciper som regelverket utgår från, såsom economic total balance sheet approach, riskkänsligt kapitalkrav och en processinriktad tillsyn.

Försäkringsförbundet betonar att det är viktigt att det nya regelverket – särskilt tillsynsreglerna – blir fullharmoniserade inom EU och att det är skatterättsligt neutralt i förhållande till dagens solvenssystem. Därtill nämner de att specifika svenska förhållanden gör det nödvändigt att säkerställa att den nuvarande konsolideringsfonden i de svenska livförsäkringsföretagen tillåts fylla sin funktion som tillgängligt solvenskapital även i det nya solvenssystemet.

3 Övrigt

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Arbetet i rådsarbetsgruppen har påbörjats i juli 2007 under PT:s ordförandeskap. PT har uttalat att det har höga ambitioner kring Solvens II och kommer att driva frågan hårt. Under hösten 2007 är det redan nu inplanerat cirka två möten i månaden i rådsarbetsgruppen. Det är dock inte sannolikt att nå en överenskommelse i höst. Enligt kommissionens plan ska direktivet träda ikraft under våren 2009.

Direktivförslaget ska vara fullt genomfört i nationell lagstiftning senast den 31 oktober 2012.

Rättslig grund för direktivförslaget är artikel 47 (2) och 55 i EG-fördraget. Beslut fattas enligt medbeslutandeförfarandet enligt artikel 251 i fördraget med kvalificerad majoritet i rådet och med Europaparlamentets medbeslutande.

3.3 Fackuttryck/termer

CEIOPS – Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors, Europeiska tillsynskommittén för försäkring och tjänstepensioner. Lamfalussy nivå 3 kommitté.

FIN-USE – Expert Forum of Financial Services Users, expertgrupp tillsatt av kommissionen.

Försäkringstekniska avsättningar – försäkringsföretagets uppskattade skuld för att infria åtagandena i försäkringsavtalen. Avsättningarna ska i solvens II motsvara bästa skattningen och en riskmarginal samt beräknas realistiskt där värderingen inte ska vara företagsspecifik, dvs. värderingen ska motsvara kostnaden att överföra avtalen till en oberoende part.

Lamfalussyprocessen – process för lagstiftning inom det finansiella området som syftar till att göra lagstiftningsarbetet snabbare, mer flexibelt och bättre anpassat till förändringstakten på de finansiella marknaderna. Lamfalussyprocessen bygger på en lagstiftning i fyra nivåer. På nivå 1 antas rambestämmelser i den grundläggande rättsakten i enlighet med medbeslutandeförfarandet. På nivå 2 finns en kommitté som dels skall bistå kommissionen med råd vid exempelvis upprättandet av förslag till rättsakter, dels biträda kommissionen när denna beslutar om genomförandeåtgärder (således ett kommittéförfarande). Härfter finns på nivå 3 en rådgivande kommitté med representanter för MS tillsynsmyndigheter. Slutligen skall, som en nivå 4, kommissionen ta ett ökat ansvar för kontrollen av att de antagna reglerna genomförs i medlemsstaterna på ett likartat sätt.

MCR – Minimikapitalkravet (Minimum capital requirement), det kapitalkrav vars underskridande automatiskt ska föranleda den yttersta formen av åtgärder från tillsynsmyndigheterna sida.

SCR – Solvenskapitalkravet (Solvency capital requirement), ska spegla den kapitalnivå som gör det möjligt för ett försäkringsföretag att stå emot betydande oförutsedda förluster och som ger försäkrings- och förmånstagarna en rimlig grad av tillförsikt.

Solvensregler – Solvensreglerna är de rörelseregler som syftar till att säkerställa att försäkringsföretagen kan uppfylla sina åtaganden till försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade. Regleringen omfattar bl.a. kapitalkrav, regler om beräkning av avsättningar för åtagandena mot försäkringstagarna (s.k. försäkringstekniska avsättningar) och placeringsregler för tillgångarna.